

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 160 korona.
 Fél évre 80 korona.
 Negyed évre 40 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 48.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Maradék magyarok üzenete.

Ti nemzetek, ti büszke hatalmasok!
 Ti gögösök, ti győztes Urnagyok!
 Hamvat hintettünk szittyá sas fejünkre,
 Még nem haltunk meg végkép: magyarok!
 Még vagyunk, várunk ama nagy szentnapra
 Higgadt velejü, jól sáfarkodók . . .
 Nekünk az éjben senki se világolt!
 Halljátok hát e pár szelidke szót:

Ami most történt: csak rövidke álom...
 Az ódon idők romlott avarán.
 Nem állhattunk meg békénk torát tartva,
 Pihenni majd új századok nyarán...
 Önnön testünket férgék ezre tépte!
 Almos, szipolyos, bus turáni vért...
 A bösz akardás, csak csupa semmi lett;
 És elvesztettük az örök babért!

ifj. Radványi Sándor.

Egy névtelen asszony neves mondásai.

A legtöbb házasság megöli a szerelmet.

A házasság olyan, mint a sors jegy, — néha nyerni is lehet rajta.

A feleség és a naptár csak egy évre való

A feleség rabnő, a szerető királynő.

Könnyebb egy országot kormányozni, mint egy asszonyt!

Sok férfinak két szép napja van az életben. Az egyik: ha megnősül, a másik: ha elválik.

A legváltozékonyabb dolog a világon a víz folyása és a nő szeszélye.

Minél erősebb a férfi, annál gyengébb a nővel szemben.

A nők akkor tudnak sirni és nevetni, mikor akarnak.

A nő tulajdonképpen életcélja, hogy: tetszen.

Két szenvedély diadalmaszkodik a szerelmen. Az asszonynál a kacérság, a férfinél a becsvágy.

Ejjel nincsenek csunya nők.

A szerelem olyan, mint a szabályozhatatlan étvágy, mikor pont erre vagy arra az ételre van különös vágyunk, anélkül, hogy okát adhatnánk.

Szinpompá.

— Té, Sámi, fehér a té inged?

— Perse, hogy fehér, hisen há sirke lenne, akkor most fékete vóna!

Elment.

Elment, messze innen,
Nagyon messze tőle,
Hirt sem fog hallani
Ezután felőle.

Óh a rossz, kegyetlen
Ezzel a tetteivel
Tudja-e, hogy mit tett
Egy kis lány szívével,
Ábrándos lelkével?

Össze-vissza tépte,
Szaggatta a lelkét,
Megkinozta nagyon,
Meggyötörte szívét.
Itt hagyta örökre,
Árván a virágot,
Gyászba borította
Néki a világot,
A fehér világot!

Elment bucsu nélkül
Messze, messze tájra,
Hogy ezután többé
Vissza ne is várja.
Nem maradt más néki,
Csak a könny és bánat,
Óh, mivé is tette
Azt a rózsaszálat,
Szegény virágszálat!

F. Ilonka.

Minden jókedvű ember
terieszti „Villám“-ot.

Kész cipő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szereszketi be **cipő és csizma** szükségletét méret után, ha lemegy **Fábián Zestvérek** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákóosi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős
munkás cipők.

Szilánkok.

Akinek az ifjúsága a háta mögött van, ne csodálkozzék azon, ha senki sem akar az arcába nézni.

Csak a bolond kívánja azt a gyémánttól, hogy csengjen.

Az ifjúság megveti az álmod, de az öregek a kegye után hajhásznak.

Némely ember bolondot keres és akkor saját magára talál.

Aki minden kívánságát teljesítheti, az a teljesíthetlent keresi.

Sok ember az életben azoknak a tanácsoknak köszönheti a sikerét, amiket másoktól — nem fogadott el.

A hízélgés olyan, mint a mese, ha nem is hisszük el, mégis olyan örömmel hallgatjuk.

Az életben vannak olyan bohócok is, akiket kinevetünk, de aki nagyon is jól tudja, hogy a bukfenecit miért veti.

A gazdagnak könnyű becsületesnek lenni.

A leggyengébb tanulón is tanul néha a tanító.

F. Ilonka.

Emlékkönyvbe írni nem jó.

Emlékkönyvbe írni nem jó.

Írás nem vész el soha.

Számonkérők vallomásunk,

Megbánhatjuk valaha.

Igazán bölcs vala az, ki

Azt vallá, hogy hön szeret;

Tenger-habra írta és az

Írás eltűnt, elveszett.

Babí.

Ki a kedvence a szintársulatban?

Több oldalról megnyilvánult óhajnak engedve kedvencversenyt rendezünk. Az a kérdés vár eldöntésre, hogy ki a legnépszerűbb színész vagy színésznő a debreceni szintársulatnál. Szavazni lehet női és férfi tagokra is, a szerint, kinek ki a kedvence, az alábbi szavazó-lappal, mely kivágandó és beküldendő a Villám szerkesztőségébe (Arany János utca 48).

Az én kedvencem:

(Aláírás.)

A szavazatokat meg is lehet röviden indokolni, hogy a szavazó miért tartja kedvencét legkedvesebbnek a szintársulat tagjai között. A szavazó-verseny határideje december 15.

A legtöbb szavazatot nyert szintársulati tagnak díszes albumba kötve elküldjük az összesre érkezett szavazatokat. Hihetőleg ez kedves emléke lesz az illetőnek.

Már nem dalol.

Már nem dalol a bokorban a madár
Nyló virágot sem látni már.
Hervadt már az akác lomb ezen a vidéken,
I latos virág is elnyilott már régen,
Bágyadtan haldokolva esik fáról a levél,
Bús őszi szél, ki tudja mit beszél.
Madár daltól hangos erdő most avar
Lesz még egyszer boldog is a magyar!

Ignózs.

Gyöngéd hitves.

— Nincs az a baj, amely egy nőt érhet, amin keresztül nem mentem volna — mondá az ideges feleség.

A türelmes férj: Csallódom, kedvesem, mert özvegy sohasem voltál.

Az ideges nő: Én azt mondtam: „baj“! Érted?

Egy régi gyors mondás.

Az ipai papnak ipai fapipája van, azért az ipai papi pipa fapipa.

Ki látott már?

Milliomost, kinek pénze nincsen
Emberré, ki nem kap a kincsen,
Elégedett néptanítót,
Tiszta lelkű rablót,
Magyart, ki mérgébe nem kékül
Lengyelzsídot pájész nélkül,
Gazdaggá lett magyar író
S anyósáért könnyet síró.

ANTALFY JÓZSEF

könyv-, mű-, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-uca sarkán.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

Rejtett kincsek.

(Halmi Endrének)

Az igaz kincsek, most még rejtve
vannak!
A legszebb dal még szívemben marad
Még nem sirtak melódtái a szavaknak
Még előtörnök, nekem nem szabad!

Tul, minden vágyon, elmúláson:
A legszebb élet sohse lesz elég!
Ha többet húzok eggyel a rováson:
Hosszu a Mű, de rövid lesz a lét!

Hisz sok kincs alszik elfeledve:
Sötétlő mélysegekbe rejtve,
Ahol még nap se kutatott...

De sok virág szór, reám vágyva.
Fiatol szívem magányára,
Édes és titkos illatot!

ifj. Radványi Sándor

Vendéglőben.

(Jancsi (a macskára mutatva): Apuska, ez nyul?

Vendéglős (a kést köszörülve): Még nem.

Iskolában.

Tanító: Hány orrlyuka van az embernek és mire valók azok?

Nebuló: Az embernek van jobb orrlyuka a jó és bal orrlyuka a rossz szagok megszagolására.

Kellemes és Kellometlen kérdések.

▼▼▼▼
E revat-
ban köz-
löttékért
az vállal-
ja a fele-
lősséget,
aki elol-
vassa. ::

▼▼▼▼

Mondja, kedves Márk Endre, nyugalmazott polgármester ur, milyen pózban fogják megfeszíteni a városháza számára? Mint a temetőcsőszét?

Mondják, kedves Vincze, Ecsedi, Horváth és Szendrei, postaaltiszt urak, hogy mulattak 1-én a Lókody-vendéglőben? Kérdi egy meghívott kollegájuk, aki nem volt ott.

Mondja, kedves Török Ferenc cipész ur, Hajduszoboszlóról, mikor lesz már az eljegyzés?

Mondja, kedves Springer József, miért lett hűtelen hozzám? Kérdi egy kisedővós.

Mondja, kedves Frank Izidor szabó, háztulajdonos ur, tényleg olyan jól ki tudja szabni a szemét-pénzt? Kérdik a lakók.

Mondja, kedves Hock Béla kereskedő ur, mikor nősül már? Mert én magára várok! (Egy kis barna.)

Mondják, kedves tyukok, nem szégyellik, olyan drága tojást tojni? Kérdik a gazdasszonyok.

Mondja, kedves Székely ur, a szoboszlói Szövetkezetből, miért jár olyan hűségesen a (Posta) utcán? Kérdi egy kis lány.

Mondja, kedves három, Darabos utcai varró kis leány, igaz, hogy maguk zseblámpával nézik az előadást a színházban? De talán az ideáljukat figyelik, nem az előadást? Kérdi egy tüzoltó.

Mondja, kedves Ecsedi ur, az I. postáról, igaz, hogy veréb költ az altiszti sapkája alatt, hogy nem mer köszönni? Kérdi egy barna leány.

Mondja, kedves Vadász Laci gazdász ur, Hajduszoboszlóról, miért ült olyan büszkén 14-én délután a szekéren a mellett a kis lány mellett? Kérdik, akik látták.

Mondja, kedves Juliska, a Hatvan utcáról, igazán nem szereti az autogén-heggesztőket? Kérdi egy jó barátja.

Mondják, aranyos J. Juliska és M. Margit kisasszonyok, igaz, hogy tetszik maguknak az a nóta, hogy: „A babonás két szép szemed...”? Kérdi az esti szellő.

Mondják, kedves Jucika és Mancika, az Ipariskola II. A) osztályból, igaz, hogy a Villámtanból is vizsgázni fognak? — Kérdem én.

Mondja, kedves Horváth Károly ur, eldöntötte-e már végérvényesen azt a nagy kérdést, — hogy szerelemből-e, vagy érdekből érdekesebb nősülni? Kérdi, aki nehezen várja válaszát.

Mondja, kedves Kösztnér ur, a Gambrius társtulajdonosa, nem fogadna-e engem társnak? Egy régi könyvelő.

SZIREK ANDRAS

ur- és egyenruha szabója
angol nyapjuszövetek és
egyenruházati sapkák raktára

Szent Anna utca 1. szám

Telefon szám 509.

Mondják, édes Bözsike s Margitka kisasszonyok Hajduszoboszlóról, nem lennének szívesek nekem megmondani, miért kedvelik oly nagyon K. Mihály és J. Sanyi urakat? Kérdi egy kíváncsi asszony.

Mondja, kedves Horváth ur, az I. postáról, miért ijeszti a lányokat azzal, hogy kitéteti a Villámba? Kérdi, aki nem fél a Villám-csapástól sem.

Mondja, kedves Mácsay A., a Vértessy testvérektől, igaz az, hogy ön az az egyén, aki mást akar kitétteni a Villámba és az előbb kitéteti magát, mint a legjobb ismerőst?

Mondja, kedves Dézsi Gy., — villamos kalauz ur, igaz, hogy minden kis lánynak azt dalolja, hogy: „Ahogy én szeretlek, úgy nem szeret senki!”? Kérdi egy érdekelt.

Mondja, kedves Tóth Lajos ur Hajduszoboszlóról, ismeri maga azt a nótát, hogy: „Sokszor szeretnék sirni”? Kérdi egy szemtanu, aki keddi omnibusz-jelenetét végignézte belülről.

Mondja, édes Karika János, géplakatos segéd ur, Hajduszoboszlóról, nem lenne szíves nekem megmondani, miért jár oly gyakran Debrecenbe? Kérdezi egy volt barátja.

Mondja, kedves Kiss József, timár mester ur, a Nyilas telep-ről, igaz, hogy magánál muzsikaszó mellett küldték a hurkát a másvilágra? Kérdi, aki hallotta.

Legalább észinte.

— Hol szerezted ezt a szép lovat, dádé?

— A debreceni vásáron.

— Volt is neked annyi pénz?

— Hát mondtam én, hogy pénzüért vettem?

Lakás cseré.

—Ma kellett hurcolkodnom, mivel egy évig nem fizettem házbért...

— Nagyszerű! Én is éppen így jártam.

— Akkor cseréljünk lakást.

Gyermekek humora.

Az óvatos gyermek. Egy vendég a térdén lovagoltatja a család kis fiát.

— Ne félj, Palika, — mondja neki a vendég.

— Nem féjek én, báci, de tegnap máj jeestem egy számárról, hát félet,

Gyermek-észjárás. A kis Toncsi mamájával utazik a vasuton s együtt van velük a házi orvos is. Ez utóbbi utközben illedelmesen kérdi a mamát, vajjon szabad-e rágyujtani? Ez meg is engedtetett. Pár nappal később a kis Toncsi megszólal: A mi orvosunk nem ért semmihez! Miért? — kérdi a mama. „Hisz még azt se tudia, hogy szabad-e neki dohányozni, vagy sem. A mama mondta meg neki!”

Balapok tisztítását,

vasalását s javítását
elvégelem. — Használj
kálipróvát ujjakat
s: : : kálipróvát. : : : :

Baliczay

kalapos, gíao n 38.
a fő-posta mellett.

Felfordult világ. Anya: Felkelsz mindjárt a földről?!

Jóska: Nem, mama. Előbb almát kell kapnom.

Anya: Azért sem kapsz almát.

Jóska: Akkor azért sem kelek fel. Le akarlak szokatni a macacsságról.

Üzleti szellem. A tanár a történetet adja elő: — Azon éjjel Herostrates gonoszsága folytán leégett a híres ephesusi templom... (A ki samu föláll) — Mit akarsz tudni fiacskám? — „Én csak azt, hogy nem volt-e a templom biztosítva?”

Angyalok zsebkendője. A kis Rózának sehogy sem fér a fejébe, hogy a jó angyalok olyan kevés ruhát viselnek. Egyszer hosszas gondolkodás után azt kérdi a mamától: Kedves mama mondd meg nekem, hogy hová teszik az angyalok a zsebkendőjüket?

Miért szomorú? Apa: Miért nem örülsz a játékszereknek, a melyeket születésnapodra kaptál?

Gyula: Mert azokra az ütlegekre gondolok, melyeket az alatt kapok, míg ezeket mind összetöröm.

A falusi iskolából. Tanító: No, ki tud nekem még egy férget nevezni? Sok bajotok van velem s ha tisztátalanok vagytok, belekap a hajatokba is, — nos, t-vel kezdődik.

Egy tanítvány (hirtelen): Az a tanító ur!

Gyermekeknek,
jó példa.

Az iszákos ember
Nagyon sokat iszik.
Nem tud élni soká,
S őt a sirba viszik.
S el is folyik gyorsan
A részeges vére.
Ottan ihatik majd
Kénye és kedvére.

Melodia.

Ma este bánatos szívemnek,
Zenéljen zengő zongora! . . .
Oh jöjjetek karcsu, isteni ujjak
S játszatok úgy, mint még soha!

Meséljenek ma mosolygó mesék
S csittítsák szívem zsongó bána át! . . .
Oh, ma emlékek kedves illata
A lelkeket ragyogva járja át.

Nem is kértem: Hogy hívják Édes?
Csak néztem könnyű lépte ritmusát
S hallgattam hangját,
Mely csorgott, mint a méz
És simogattam nyakán a lenge csipkét,
Mely hozta hozzám
Parfünök halk himnuszát,

Ma róla szóljon minden ének:
Milyen szép volt és milyen kegyetlen . . .
S hogy milyen kár volt
Utána szöknöm, futnom.
Elvégre egysz r csak meg kellett tudnom,
Hogy mást szeret már
És nem vagyok Egyetlen.

Ma este bánatos szívemnek
Zenéljen zengő zongora! . . .
Oh jöjjetek karcsu, isteni ujjak
S játszatok úgy, mint még soha!

BABICZKI BÉLA

Regény
részletek.

... s a gróf kétségbeesésében főbe lőtte magát, majd csöngött a komornyiknak, hogy — hozza be a reggeli teáját...

... s fölhevülésemben úgy találtam a számlát hozó szabómat az ablakon kirepíteni, hogy mire az föleszmélt, Zürichben a deviza-piacon találta magát

Paplan-varrodimba

aj f bár vatta ékeztelt.
Séyeg, gl'at, la mir
paplanok k phatók és
megrende he'ó'. Pehe'y
és gyapju paplanokat ké-
szít. Alakito frissitek.

Ócska vattá, paplanokat veszek.
DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Faragó József urnak a „Chicagói Hirlap“ szerkesztőjének.

Chicagó.

— Második levél. —

Kedves barátom!

Irod, hogy multkori levelem az egész szerkesztőséget megnyire lázba hozta. Irod, hogy most már nemcsak te, de az egész szerkesztőség elhatározta a Debrecenbe való költözködést, sőt, miután leveletem b. lapodban közölted, egész Amerikában mozgalom indult meg és már az indiánok is törvénybe iktatták, hogy ezentúl állandó laklyehükül a Hortobágyot fogják választani.

Egy kis baj ugyan mindig van ilyen esetekben — a lakáshivatallal, de azért csak induljatok, kedves barátom!

Mint igen érdekes dolgot említem meg, hogy kevéssel leveled vétele után a Newyork Herald szerkesztője meleghangu levélben megkért, hogy menjek be a lakáshivatalba és egy 4-5 szobás lakást utaltassak ki a számára.

En ugyan a lakáshivatallal meglehetősen jó viszonyban vagyok, de nagy elfoglaltságom miatt — legnagyobb sajnálatomra — nem ígérhettem neki közbenjárásomat.

Az amerikai mozgalmakból engem főképpen az indiánok érdekelnek. Köszönöm, hogy megküldted a határozati javaslatok hiteles szövegét. Engem különösen a VII. pont szövege érdekelt, mint szabad királyválasztót. E szerint tehát a Hortobágyon kisorsolt indiánok nagy atádi Szabó Istvánt akarják királynak választani? Kedves barátom! Ezek az indiánok valóban meglepnek engem. Irod,

hogy az eddigi 8 jelenkező törzsfőnök a városban szeretne lakást. Részemről az Árpád-teret igen melegen ajánlom. Ott nagy szerű wigh-wommokat lehetne építeni. A Csapó-utcai villamoson azután kijárhatnának — akár a Nagyerdőre is, ha biztosítanának bennünket, hogy az orvosi fakultást nem támadják meg.

Ez különben is igen nagy hátránnyal járna rájuk nézve. — Hogy ezt a veszedelmet elhárítsuk, gondolom, jó lenne, ha becses lapodban egy felhívást tennél közzé, melyben felszólítod az indiánokat, hogy minél nagyobb számban iratkozzanak be az Egyetem orvosi karára. Így elérhetnénk azt, hogy négyöt tanárra legalább egy hallgató essék. A törvényszéki orvostan tanárára csak egy nyolcad rész hallgató esik. Vagyis egy hallgatónak a nyolcad része és még az az egy sem tudja a legjobb akarata mellett sem a nyolcad részét előadásra küldeni.

A fiatalabb indiánokat Hüttl professzor ur kitünően megtanítaná skalpolni. Ő igen jól érti a dolgot. Barátom, nem volt-e ez az ember valamikor Amerikában? Nem hiszem, hogy egyetlen törzsfőnökötök akadna, aki kitünőbben vág.

Az indiánok törzsfőnökeit is

kitünően lehetne tovább képezni a most megnyitott Nép-Főiskolán. Legalább annak is akadna hallgatója.

Egy néhány II. rendű indiánt még beszoríthatnánk lakáshivatali tisztviselőnek, legalább ott is lenne emberünk.

Az Egyetértés Hírek rovatának első bekezdése már táviratokat közöl rólatok. Egyik cikk fölé tegnap az volt írva: „Saját tulajdon chicagói tudósítónktól“. Tudd meg valahogy, kedves barátom, ki a fene lehet az a chicagói tudósító?

A cikkben, melynek főcíme: „Jönnek a Sziuk Párison át“ — megírták rólad, kedves barátom, hogy te, mint busmann származás, jelenleg az indiánok fogságában sinylődöl. Már csak a csont meg a bőr van rajtad, de te egykedvűen szivarozol a máglyán, amelyre odakötöztek és utolsó kívánságod az volt: Rendeljék meg törvényes utódaid számára az Egyetértést.

S az indián nemzeti tanács ezt állítólag meg is tette. Közölték még, hogy az indiánusok a szülészeti klinikára fognak járhatni s ott felfalják a szülő anyákat.

Erre a hirre aztán sokan az erdőbe menekültek.

Ma én, hogy a közönséget megnyugtassam s állandó lakhelyének elfoglalására és foglalkozásuk tovább folytatására birjam, a következő táviratot közöltem lapomban:

„A Chicagói Hirlap távirata: A Sziu indiánoknak nem felel meg a debreceni villamos közlekedés. Egyelőre a prairiken maradnak. Joseph Faragó.“

Erre az elmenekültek nagy része visszatért. A közegészségügyi viszonyokban semmi változás. A lakáshivatalban azonban tegnap kitört a számarköhögés. Legközelebb bővebben fogok írni. Mikor indultok?

Örömmel üdvözlő készséges híved:
B. B.

Király balzsam

osuz és köszvény ellen, ugy-
szintén Fáyarekrém és Fáy-
szappan békebeli minőség-
ben, valamint Hajdusági
bajuszpedrő fehér, barna
és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Színház mellett.)

Kinek mi a nótája.

A „Villám” saját külön, mindennéven kiküldött tudósítója nyakába vette a városokat, hogy megtudja: kinek mi a nótája. Tudományos kutatásai eredményéről, mely Ufehéton volt az alábbiakban számol be:

1. Erdődy Lajoska:

Zörög a falevél,
Mikor Lajos mesél.

2. Borsay Sándorka:

Haragusznak az emberek,
Mert én hátra járok.
Megveszem én Te éretted
A lámpavilágot...!

3. Nógrády bácsi:

Ki kutyája ez a náthás?
Nem illik rá a trombitás...

4. Posgay Laci:

Káka tövin köt a kappan.

5. Janthó Pistuka:

A bagdadi vasuton
Vanillia rudakon...

6. Lengyel Pistike:

De ahun a jó bor terem,
Azt a pincét jól ismerem.

7. Nándor Ernőcske:

Én meg a Lú!

8. B. Nagy István:

Magasan repül a bivaly,
Ha leesik, az sem baj...!

9. Koritanszky Feri:

Csörög-csattog a szarka,
Le van vágva a farka...

10. Katz Sanyi:

Ej, de régen vót, de soká lesz,
A krumpliból rózsvirág soh'
sem lesz.

11. Fráter Tibike:

Én a szürkét jól megüföm,
A zsidókat csak becülöm...

Mivel mentegeti magát.

— Nagyon sokat jár kigyelmed a pincéjébe, sógor!

— Szoktatom magamat a földalatti élethez.

12. Csernyus Lenczike:
Felkelőnek, lefekvőnek
Jó lenni!...

13. Klein és Grósz:

Az árpa, buza, köles
Ára nagyon öles.

Az elcserélt levelek.

Péter ur nagyon szórakozott volt. Megesett, hogy a kalapja a fején ült, a pipáját a foga hegyére taszította és kereste, mint a tűt. Egyszer két levelet írt és szerencsésen összecserélte. Az első levél így zólt:

„Sok zsinórral akarom, a mel-lén gombok legyenek, a hátán vitézkötés, stb.”

A másik levél:
„Közeledik a nagy est. Jöjjön mielőbb, hogy az asszonyban baj ne essék. Magára bizom egészen.”

Az egyik levél szólt volna egy attila irányában a szabónak, a másik a tudós-asszonynak.

Barátnők közt.

Ella: Ugyan csak képzeld, kedvesem! Rendkívül meglep, de épp oly kellemesen érint is, hogy — amint másoktól hallok — az az édes teremtés, a báróné mindenütt és minden alkalommal agyondicsér engem. De hiszen nem is ismer!

Bella: Milyen bohó vagy, természetesen, hogy éppen azért cselekszi!

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

Ma, vasárnap, november 27-én:
két és fél órás műsorok. Bemutatásra kerül közkívárra:

A GYERMEKSZIV.

SZÉCSI FERKÓVAL.

Az V-ik osztály. LÓTHILLÁVAL

Eladások kezdete: d. n. 3 fél 6 és 8 órakor. — Jegyelővével d. n. 10 óráig.

Egyoldalú szerződés.

— Nos, ez a Holló, ezelőtt 20 évvel, tüstént az esküvő után, feleségével oly egyezséget kötött, hogy azon esetre, ha egyikük lármázna vagy veszekedne, a másik hallgatni tartozik.

— Nos és mi lett az egyezségből? Megtartották?

— Nagyszerűen! Holló husz év óta hallgat.

Napló.

A felbőszült oroszán a szó szoros értelmében darabokra tépte a szerencsétlen állatszeli-dítőt, kit elég súlyos sebekkel a kórházba szállítottak.

Megnyílt.

Halló!

Halló!

Szanatorium!

A Téglás-kert közelében, a MÁV fűtőházban, romlott tüdőjűek, görbe lábúak, gyenge szeműek felvétetnek.

Tüdőbetegek, reumások, lerongyolódottak kényelmes és jó szellős Otthona.

Gáz- és zuhanykurák, napos időben is. Fedél nélküli, tágas és kényelmes nagy terem, a mai kor minden igényének megfelelő és szabadelődásokra nagyon is alkalmas.

Felvételt és bérbeadást a fűtőház portásán eszközöl.

Van szerencsénk a nagyérdemű és a jelenkor idejében oly sokan meghalni készülő közönség szives tudomására hozni, hogy „Kakuk madárhoz” címzett

Temetkezési intézetünket

egész terjedelmében megnagyobbítottuk és a közeledő szezonra való tekintettel, gyári üzemmenetre berendeztük. Ahol elvállalunk exhumálást, feltúrozást, koszorúmegváltást és sétakocsikáztatást, szomorodott orrok és árak mellett. Keveset használt régi koporsókat megjavítunk, átpolírozunk, veszünk. És, tekintettel a lakáshiányra, kiköltöszünk.

Kisértetekről levetett, de még teljesen el nem használt halotti lepleket borzalmas magas áron veszünk. Kérjük a n. é. közönség szives pártfogását.

Maradunk mély, egész a föld gyomráig hatoló halálos tisztelettel:

**A Magyarországi
Temetkezési Intézetek
főlkja.**

A Kopasz fej.

Az öreg ur és a fiatal ugyanegy leányt kértek meg. A hetike kicsur, megorrolván az öreg vakmerőségét, csufolkodva kérdezé:

— Hány telet ét már az a kopasz fej?

— Azt ugyan egész bizonyossággal meg nem mondhatom, de annyit tudok, — viszonzá jóízűen az öreg — hogy egy hatvanas embernél mindig vénebb a husz esztendő számár.

Mihalovits Jenő

**GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZÁM ALATT.
A városházzal szemben.**

**Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o**

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Képrejtvény.

A kulya megeszi a virágot, hol vagy Magduska? ? ?

